

Preek 15 oktober 2017

Angst, griezelen, dat is helemaal niet erg. Sterker nog: Het is goed om af en toe bang te zijn. Ik denk dat we soms wel wat meer angst kunnen gebruiken. We voelen ons veel te veilig.

We denken dat ons niks kan overkomen. En als er toch wat gebeurt, dan zijn we goed verzekerd en er zijn ziekenhuizen die ons beter kunnen maken. We hebben dikke sloten op de deuren. Bewakingscamera's. We hebben politie en een leger dat ons kan beschermen. We zijn ingeënt tegen enge ziektes. Onze computers zijn beschermd tegen virussen. We hoeven nergens bang voor te zijn.

Dus we rijden in de auto of op de fiets zonder aandacht voor het verkeer, omdat we met de mobiele telefoons spelen. Er wordt wat geëxperimenteerd met alcohol en drugs. We vliegen door de lucht – zo even een weekendje met een last minute aanbieding. We reizen de hele wereld over om andere culturen te leren kennen. En we zijn verbaasd als er zakkenrollers zijn. En dat er dan niet meteen allerlei instanties klaarstaan om de gevolgen op te lossen.

Angst kan zorgen dat je wat voorzichtiger wordt.

We zouden best eens vaker bang mogen zijn. Daar is angst voor bedoeld. Om ons te beschermen. De dieren kennen het ook. Angst maakt bepaalde stoffen vrij, zodat je extra kracht krijgt om te vluchten. Zodat je weet dat iets gevaarlijk is. Blijf uit de buurt van vuur, of giftige spinnen. Blijf uit de buurt van vijanden. Zorg dat er een veilige plek is waar je naartoe kunt, waar je kunt schuilen.

Onze poes is bang voor onweer. Zodra onze TIJG iets hoort rommelen, kruipt ze weg. Wij lachen daarom. Wij zijn niet bang. Of zijn stiekem toch wel een beetje? Misschien zijn we diep in ons hart wel doodsbenuwd. Angst voor aanslagen, voor hackers of identiteitsfraude, angst voor akelige ziektes, angst voor de dood? Angst die we ver weggestoppen, maar het zit er wel. Angst die aanhoudt. Voortdurend.

En daar is ons lichaam, daar zijn onze hersenen niet op gebouwd. Angst om te mislukken. Angst om alles kwijt te raken wat we hebben. Angst om afhankelijk te zijn. Dat geeft een stress, spanning waar we depressief van worden.

Het is mooi dat al onze kennis ons zoveel goeds heeft gebracht. We geloven niet meer in heksen en spoken. We zijn niet meer bang voor de hel.

In de tijd van Maarten Luther, 500 jaar geleden, dacht men nog dat de pest werd veroorzaakt door Joden die het drinkwater hadden vergiftigd. Tegenwoordig weten we dat al die dingen onzin zijn. Bijgeloof.

Maar jammer genoeg hebben wetenschap en techniek ons ook doen twijfelen aan een God die ons beschermt. Want de wereld om ons heen jaagt ons voortdurend angst aan. De gevolgen van klimaatverandering, milieuvervuiling, de migranten die naar Europa komen. De Islam die oprukt. Economische crisis, Fipronil in eieren, Noord Korea, Poetin of Trump... Het is een griezelige wereld waarin we leven. Kinderen worden daar – net als volwassenen – elke dag bij bepaald.

Misschien is het toch een straf voor de manier waarop wij leven. Misschien wordt het weer tijd voor de *'vreze des Heren'*. Want blijkbaar zijn er krachten die wij niet kunnen beheersen. En we snappen niet waarom. We voelen ons machteloos. Loopt de wereld op haar eind, zoals het boek Openbaring schrijft? Een laatste stuiptrekking? En dan de wederkomst van Christus, het oordeel?

Nee, dat geloof ik niet. Ik geloof in een God en in een toekomst zonder angst. Daarom zoek ik liever houvast in dat verhaal van de leerlingen van Jezus in dat bootje in de storm. Ook zij roepen: "*We vergaan!*" Maar Jezus wordt wakker en staat op. Daar hoor ik de opstanding van Pasen in. En Jezus zegt dat de storm moet gaan liggen. En de golven verdwijnen. Je hoeft niet bang te zijn... Samen komen we er doorheen. Met elkaar. En met God. Met Jezus... Scheepke onder Jezus' hoede... Dan komt alles goed. Of toch niet? Een beetje griezelig blijft het leven wel. Altijd AMEN